

OMLUVTE SYNA ZE ŠKOLY

Považuje horečku za fatu morganu ráje, miluje ji.
Tančívá s ním, vysoká a nádherná, jako Anna
odnaproti, na kterou si často myslel, a?

Chtěl její šaty – má je, zpocené dlaně zapřené
o vlnící se boky načítají jemnou strukturu látky,
o níž ví všechno, v jakési náhlé vlně jasnovidnosti
popsal by i tkací stroj a z vlny příze.

A to je vše, dál nebude nic.

Ono se to lehce básní, ale když v nulté míze tolikrát
předávkované oči chemií erotiky vypovědí službu,
když se nad třiatřiceti kily živé váhy skloní sám
Savoé a s citem, tak, aby nestrhl si závit neštovic, do
každého tělesného otvoru našroubuje roubík
infikované tmy,

kdo má na co ještě sílu?

Považuje horečku za fatu morganu ráje, miluje ji.
Nechce-li on sám, matčin polibek na čelo nic
nevysaje, vykašlal slova *spi* a *synu*.

Má svou Agnes a má i jiné hračky: palcem
a ukazovákem vtahuje nesmrtelnost vojáčka z cínu.